

## 4. A háromszoros magzatgyilkos

### 4.1.

Szabó Vilma kiment a kis kerbe,  
Lefeküött a cidrusba tövébe.  
Épen akkor mentem el mellette,  
Kelj fel Vilma, keress a vármegyé.

Szabó Vilma nem vette tréfára,  
Felugrott és elment a kocsmába.  
Parancsol a kocsmárosné lányának,  
Tíz icce bort hozzon a Vilmának.

Szabó Vilma borát nem ihattya,  
Kilenc csendőr az ajtót benyittya.  
Csendőr káplár elkijáttya magát,  
Rajta fiúk, fogjátok meg Vilmát.  
Szabó Vilmát hat csendőr kíséri,  
Szeretője az ablakon nézi.  
Ne nézz betyár gyászos életemet,  
Mint te érted szenvedem ezeket.

Szabó Vilma valld be ja bűnödet,  
Hová tetted három szép gyermeket.  
Egyet tettem cidrusfa tövébe,  
Másik kettőt Tisza fenekére.

Szabó Vilma nem-e fáj a szíved,  
Hogy megölted három szép gyermeked.  
Dehogyan nem, talán meg is hasad,  
halálomig csörgetem a vasat.

### 4.2. Horvát Lidi

Horvát Lidi kiment a kiskerbe  
lefeüött a cidrusfa tövibe.  
Egyet kettőt fittyentöttem rája  
– Vigyáz Lidi, mer meglát valaki.

Horvát Lidit hat zsandár kíséri  
szeretője az ablakból nézi.  
– Ne nyízd babám szomorón ezeket,  
mer temiattad szenvedem iket.

Horvát Lidit hat zsandár kiérdezi  
– Horvát Lidi nem-e fáj a szíved  
hová tetted három szív gyermeked?



*Zsérei asszony unokájával*

– Egyet tettem cidrusfa tövibe,  
kettőt pegyig Tisza fenekire.

Most készítik Kecskeméten aszt a fát,  
amellyikre Horvát Lidit akasztyak.  
Fújjaja sziél fekete göndör hajat,  
más öleli Horvát Lidi babáját.

### 4.3. Horváth Lidi

Horváth Lidi kiment a kiskerbe,  
lefelelt a rúzsafa levélre,  
már messziről kiáltottam neki,  
vigyázz Lidi, mert meglát valaki,  
ott odalá veres az ég allya,  
Horváth Lidi de szép piros alma,  
nem jó íze vagy ez almának,  
kit a Lidi vészelt magának  
Horváth Lidi piros pántlikája,  
nem lobog má többé a hajába,  
ha jánya lesz jó lesz a hajába,  
ha fia lesz pörge kalapjára,  
Gyászba borult Nagyújrhelyi útca,  
Horvát Lidit hajtyák vígig rajta,  
Látod babám gyászos illetemet,  
mind te érted szenvedem ezeket,  
Horváth Lidit hat zsendár kisíri,  
szeretője az ablakon nézi,  
látod babám gyászos illetemet,  
mind te érted szenvedem ezeket,  
Horváth Lidi nem-i fáj a szíved,  
hogy hat szép gyermeked megölted,  
dehogynem fáj csakhogynem hasad,  
hisz csak azé csergetem a vasat.

## 4.4. Szabó Vilma

Alsóbodok (Nyitra)

Bencz Ferencné Fehér Cecília, 1939

Gy.: Ág Tibor, 1974

Poco rubato  $\text{♩} = 108$

Sza - bó Vil - ma ki - mēnt a kis - kert - be,  
Le - fe - küdt a cid - rus - fa tö - vé - be.  
Ép - pen ak - kor mēn - tem el mel - lēt - te,  
Kelj fel Vil - ma, ke - rēs a vár - mē - gye.

1) 5. 2) 2.

Szabó Vilma nem vette tréfára,  
Felugrott és elment a csárdába.  
Parancsol a kocsmárosné lányának,  
Tíz ice bort hozzon ki Vilmának.

Szabó Vilma borát nem ihatta,  
Kilenc csendőr az ajtót nyitotta.  
Csendőrkáplár elkiáltja magát:  
– Jertek fiúk, fogjátok el Vilmát.

Szabó Vilmát hat zsandár kíséri,  
Szeretője az ablakon nézi.  
– Ne nézd rózsám gyászos életemet,  
Mind te érted szenvedem ezeket.

Szabó Vilmát három csendőr vallassa,  
Szeretője az ablakon hallgassa.  
– Vald ki Vilma minden bűneidet,  
Hová tetted, három gyermekidet?

– Az egyiket, diófa tövébe,  
A másikat, a Tisza fenekére.  
Harmadiknak most vagyok gyilkossa,  
Jaj, istenem fel leszek akasztva.

– Szabó Vilma nem-e fáj a szíved?  
Hogy megölted három szép gyermeked?  
– Dehogy nem fáj, talán meg is hasad,  
Halálomig zörgetik a vasat.